

foretages noget Skridt, som kan skade det danske Smørs Anseelse og gøre det mindre konkurrencedygtigt paa Verdensmarkedet". Dette er gode og forstandige Ord. De fremholder skarpt og koncist det Hensyn, som man fra alle Sider er fuldt enig om at lade være afgørende ved Affattelsen af Margarinelovens Bestemmelser. De slaar fast, at ingen af disse Bestemmelser maa svække eller true det danske Smørs Anseelse eller Konkurrencedygtighed, og de anviser saaledes et Arbejdsgrundlag for Behandlingen af denne Sag, paa hvilket man fra alle Sider bør kunne mødes.

Unægtelig er der god Grund til saaledes at lade Hensynet til den danske Smørproduktions Tarv være afgørende for den Lovordning, man nu tilvejebringer vedrørende Tilvirkning og Forhandling af Margarine. Mælkeridriften er nemlig vedblivende det mest betydende Led i dansk Erhvervsliv. I Normalaaret 1913 androg Udførselsværdien af Smør og Fløde 223 Millioner Kroner. Den fornemmelig af Mælkeridriften og ret beset af Smørproduktionen betingede Svineproduktion præsterede samtidig en Udførselsværdi af 162 Millioner, og Hjemlandets Konsum af indenlandsk Smør og Flæsk maa for det samme Aar anslaaes til mindst 130 Millioner, saaledes at Produktionsværdien for disse Produktions Vedkommende udgør et Beløb, der væsentlig overstiger 500 Millioner. Svineproduktionen bæres oppe af Smørproduktionen og ikke omvendt. Ingen anden Produktionsgren bringer i et Omfang som denne Penge til Huse og tjener til Konsolidering af vort Samfunds Økonomi. Der er under disse Omstændigheder sikkert al Anledning til at lade dennes Tarv være bestemmende for Margarinelovens Affattelse, al Anledning til at vise den den Hensyntagen, som er den tilsagt i de før citerede Linier af Folketingsudvalgets Betænkning, saa vist som der er god Grund til her skarpt at fremholde Smørproduktionens Tarv baade under Hensyn til vort Lands nutidige og fremtidige økonomiske Interesser.

Naar dette nu maa erkendes, rejser sig uvilkaarligt det Spørgsmaal, om der ogsaa foreligger vægtige Grunde til at foretage en Revision af den Lovordning vedrørende Tilvirkning og Forhandling af Margarine, som blev tilvejebragt ved Loven af 19. April 1907. Dette Spørgsmaal rejser sig af to Grunde. For det første, fordi den Behandling, som Folketinget i Samlingen 1912—13 gav det den Gang forelagte Lovforslag vedrørende Margari-

nen, viser, at man i hvert Fald da ikke ansaa en saadan Revision for tiltrængt — og i saa Henseende maa jo erindres, at det Lovforslag, der nu foreligger, i hvert Fald i den af den højtærede Landbrugsminister forelagte Skikkelse var holdt tæt op ad det Lovforslag, som Folketinget i Samlingen 1912—13 henlagde uden at lade det komme til anden Behandling —, for det andet, fordi det nærværende Tidspunkt turde i fremtrædende Grad mane til Forsigtighed med Hensyn til Lovgivningsforanstaltninger, der blot indebærer Mulighed for at skade eller svække den danske Smørproduktions Stilling paa Verdensmarkedet. Man gør nemlig formentlig vel i her at regne med den nærliggende Eventualitet, at Fremtidens Verdensmarked vil for en dansk Smørproduktion af blot det hidtidige Omfang byde vanskelige Kaar. Det turde ligge nær i saa Henseende at regne med, dels at Krigsdyrtiden i fremtrædende Grad har overflyttet Konsumenten fra Smør til Margarine — og det under den Form, at mangfoldige af de Forbrugere, der nu en Gang har forsonet sig med Ubehaget ved at gaa fra Smørret over til Surrogatet, vil foretrække at blive staaende derved —, dels, at den ved Krigen svækkede Købeevne maa tænkes i Fremtiden yderligere at ville opretholde og fremme denne Udvikling i Omlægningen af Konsumenten fra Smør til Margarine med den derved foranledigede yderligere Sænkning af vort Smørs Prisniveau, og dels endelig vor fremtidige Stilling i Konkurrencen med de engelske Kolonier paa Englandsmarkedet. Det forekommer mig saaledes, at nærværende Tidspunkt i fremtrædende Grad maa mane til Forsigtighed, maa advare os mod at foretage noget som helst Skridt, der kan svække vort Smørs Anseelse, men tværtimod opfordre os til at gøre alt, hvad vi formaar, for at hævde Smørproduktionens uangribelig rene Linier.

Det forekommer mig under disse Omstændigheder, at det er Rigsdagens Pligt i denne Sag at gaa meget varsomt til Værks og ikke foretage noget som helst Skridt uden tilvejebragt Sikkerhed for, at Grunden kan bære, ikke foretage noget som helst Skridt, der kan tjene til at svække Tilliden til, at vi vedblivende er Leverandører af en Smørproduktion, hvis Ægthed og Finhed er hævet over enhver Tvivl.

Vender jeg mig saa fra de her fremholdte Betragtninger til det før rejste Spørgsmaal om en mulig foreliggende